

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ
بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ.
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

رَضَائِلَ بِقَبْرِ ضَالِّوِ الدُّوَسَخَطِ الرَّبِّ فَيَسَخَطُ أَلْوَالِدِ
ANA BABAYA İYİLİK

Muhterem Müminler!

İslam dini büyüklere karşı saygı küçüklere karşı sevgi gösterilmesini temel prensip kabul etmiş olup ahlaki esaslar arasında saymıştır. Bunların başında Ananeye ve babaya iyilik etmenin Allah'a kulluk ve itaatten hemen sonra olduğunu emretmiştir. Nitekim Kur'an-ı Kerimde Cenabı Hak şöyle buyurmuştur. “ **Biz insana ana babasına iyilik etmesini emrettik.**” (1) Peygamber Efendimiz (sav)'de “**Allah'ın rızası Anne ve Babanın rızasıdır. Allah'ın öfkesi de Anne Babanın öfkesindedir**” (2) yine başka bir hadisi şerifte; “**Bütün günahların en büyüğünün Allah'a şirk koşmak ve ana babaya kötü davranmak**” (3) olduğunu bildirmiştir.

Çocuklarının doğumundan reşit olana kadar geçen hayatın tüm evrelerinde her türlü fedakârlığa hiçbir karşılık beklemeden katlanırlar. Bizlerin bu fedakârlık karşısında anne ve babamıza ikramda bulunmak, sıkıntılarını gidermek, ihtiyaçlarını karşılamak, hizmetlerinde bulunmak ve güler yüzlü davranmak öf bile dememektir. Yaşlı ve hasta hallerinde onların yanında bulunmak ve daha fazla önem göstermek bizlerin evlatlık görevidir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Kur'an'da Rabbimiz buyurur: “**Rabbin, ondan başkasına kul olmamanızı ve anne ve babaya ihsanla davranmanızı**

kaza etti (takdir etti, hükmetti). Eğer ikisinden birisi veya her ikisi senin yanında yaşlanırlarsa onlara (ikisine) “öf” deme. Ve onları (ikisini) azarlama ve onlara kerim (güzel, yumuşak) söz söyle!” (4)

Kıymetli Kardeşlerim!

Anne ve babamıza karşı güzel davranışlar sergilemek onlara güzel söz söylemek onlarla irtibatı kesmemek dinimizin emredir. Bunların tersini yapmak gönül kırmak kötü söz söylemek ise yasaklanmıştır.

Anne ve babamız vefat ettikten sonra da onlara karşı olan sorumluluklarımız devam etmektedir. Sahabelerden biri Peygamber Efendimiz (sav) 'e Annem ve babam öldükten sonra onlar için yapabileceğim bir halene var mıdır diye sorduğunda Resülü Ekrem Efendimiz (sav)“**Onlar için hayır dua et ve Allahtan mağfiret dile, vasiyetlerini yerine getir, onların akrabalarını görüp gözet dostlarına da ikramda bulun**” (5) buyurmuştur.

Hutbemi devamlı okuduğumuz İbrahim suresinin 41. Ayeti ile bitirmek istiyorum:

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

“ **Rabbimiz! Hesap görülecek günde, beni, ana babamı ve inananları bağışla** ” (6)

[1]Ankebut, 29/8.

[2] Müslim Birr 3

[3] Buhâri “Edeb”

[4] İsrâ, 17/23-24.

[5] Nesai, Cihad, 6.

[6] İbrahim, 14/41.